

N:o 44.

*Af Herr Anders Johansson från Jönköpings län: Om ändring i 17
Kap. 6 § Handelsbalken.*

Såsom regel för vår lagstiftning borde väl ovedersägligen gälla, att icke någon kan eller bör kunna på annan person öfverlåta större rätt än han sjelf eger. Att så icke är förhållandet i afseende på kommunalutskyldernas utgående af fastighet, som för öfverintecknad gäld exekutivt försäljes eller till konkurs afträdes, synes mig likväl vara påtagligt. Uti laga ordning påförda kommunalutskylder af fast egendom är en afgäld, som hvarje fastighetsegare är lika pliktig att betala som afradstionde eller annan afgäld till kronan; men deremot är den, som eger inteckning uti exekutivt försäld eller till konkurs afträdd fastighet till högre belopp än som af försäljningssumman kan betäckas, icke lika förbunden att vidkännas afdrag på köpe- eller försäljningssumman för de å den exekutivt försälda eller till konkurs afträdda fastigheten resterande kommunalutskylder som för af samma fastighet utgående obetalda kronoräntor. Häraf torde vara klart, att inteckningshafvaren erhållit ett privilegium eller en rättighet att få den intecknade fastigheten eller dess värde ograverad eller fri från resterande kommunalutskylder; ett privilegium eller en rättighet som den förre egaren, hvilken utfärdat inteckningen, aldrig sjelf egt.

Då detta förhållande, efter mitt förmenande, icke kan vara med rättvisa öfverensstämmande, så vågar jag vördsammast föreslå:

att Riksdagen ville för sin del besluta och hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla, att Handelsbalkens 17 Kap. 6 § måtte så förändras, att kommunalutskylder af fastighet komma att utgå med lika förmånsrätt som afradstionde och annan af fast egendom utgående afgäld till staten.

Om remiss till Lag-utskottet anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1874.

A. Johansson,
från Jönköpings län.